

[Oluf Pedersen.]

forslag skal bidrage til at afværge Følgerne af, er at sløjfe alle militære Anlæg og Bygninger i og omkring Byer, det vil sige, at København maa gøres til en aaben By, fri for alt Militærvæsen. Beskyttelsesmæssigt er disse Anlæg sikkert uden Betydning, men de rummer en uhyre Fare i Tilfælde af Krig, og de betyder utvivlsomt intet til dens Afværgelse. Efter min Opfattelse maa, naar Spørgsmaalet om Foranstaltninger mod Luftangreb tages op, Interessen samle sig om Nedlægning af enhver Art af militære Anlæg og Fabrikker omkring Hovedstaden, og efter de Udtalelser, der her er fremsat, dels af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, dels af det ærede Medlem Hr. Rager, og naar man i denne Forbindelse erindrer, hvad tidligere er sagt fra socialdemokratisk Side, maa det antages, at der i Rigsdagen kunde blive et Flertal for at gennemføre denne Nedlæggelse, en Foranstaltning, som utvivlsomt har større Betydning end det, som dette Lovforslag omfatter. Jeg vil meget henstille, at Regeringen, eventuelt det Udvalg, der her skal nedsættes, tager dette Spørgsmaal op, og at vi naar til at faa gennemført en Lovgivning paa dette Omraade, helst allerede i denne Samling.

Aksel Larsen: Formaålet med de Foranstaltninger, som skal gennemføres i Henhold til det her forelagte Lovforslag, skulde altsaa være at beskytte Civilbefolkningen mod Krigsfaren fra Luften. Det faar mig til med det samme at spørge: hvorfor skal Civilbefolkningen specielt beskyttes mod Krigsfaren fra Luften og ikke mod Krigsfaren overhovedet? Nu er det imidlertid saadan, at man kun kan beskytte Civilbefolkningen mod Krigsfaren overhovedet ved, at man afskaffer Krigen og afskaffer Militarismen. Det gælder, naar der tales om Beskyttelse mod en hvilken som helst Krigsfare, saavel Krigsfaren fra Luften som andetsteds fra. Det er Militarismen, der er den store Fare, og hvis man virkelig mener det alvorligt med, at den civile Befolkning skal beskyttes, saa lad os tage fat paa at faa Militarismen afskaffet (Afbrydelse), saa vil det begynde at hjælpe. Der bliver sagt: Hør, og: Rusland først. Det er ganske interessant, at alle søger at skyde det fra sig: lad endelig ikke os be-

gynde med det rigtige, maa vi bede om, at nogle andre begynder! Det er ganske morsomt. (*Holstein:* Er Rusland da forkert afmarcheret?). Nej, Rusland er fuldkommen rigtigt afmarcheret. (*Afbrydelse:* Opmarcheret), og opmarcheret ved enhver Lejlighed. . . . (*Hans Thyge Jacobsen:* Kampklar). Naturligvis forbavser det mig ikke at finde en Præst blandt dem, der er ivrigst til at forsøge at snakke sig fra Angrebene paa det danske Militærvæsen, og det forbavser mig heller ikke, at saavel Konservative som Socialdemokrater i denne Situation er omtrent lige ivrige med Tilraabene, og at begge Parter finder, at det er noget yderst barokt noget, der bliver sagt herfra. (*Hans Thyge Jacobsen:* Det er klart). Ja, det er klart, for det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, der er saa flink til at være vittig, og i hvert Fald synes at være vidende fra sin Plads nede i Salen, kan naturligvis ikke være vidende om, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som har været Krigsminister i dette Land, tidlig og silde drev Agitation med, at den eneste Maade, paa hvilken man kan undgaa Krigsfaren, er ved, at man intet Militærapparat har, og om, at det nuværende Socialdemokrati, delvis den nuværende Regering har erklæret, at det ikke kan nytte noget, at Danmark paa noget Felt søger at forsvare sig; Danmark kan kun undgaa Krigens Rædsler ved en eneste Ting, nemlig ved at ligge tot, afskaffe en hvilken som helst Form for Militærvæsen og Forsvarsvæsen — saa udsætter man sig ikke for nogen Art af Angreb. (*Stemmer:* Hør!). Ja, men saa foreslaar jeg virkelig de Herrer at begynde dør i Stedet for at gaa den stik modsatte Vej. (*Stemmer:* Vi er begyndt). Er begyndt. . . . Det ærede Medlem Hr. Rager talte noget om, at vi kunde ikke afvise et Angreb. Hvad i al Verden skal vi saa med Flyvemaskinerne? Hvad skal de bruges til? (*Rager:* Dem har jeg heller ikke ønsket, jeg har ikke bedt om nogen). Det ærede Medlem har ikke ønsket dem og har dog stemt for den Militærordning, vi har! Flyvemaskinerne er anskaffet i Henhold til denne. Anskaffelsen af dem er godkendt af den siddende Minister, som det ærede Medlem Hr. Rager i høj Grad har Ansvaret for. Altsaa — hvad er Meningen? Hvorfor er det, som var rigtigt